

هو الابهی

ای زائر دو عتبه مقدسه روحی لهما الفداء حمد کن خدا را که این سفر دریا منتهی بصحرا شد چه صحرائی لانه و آشیانه
جميع انبيا حتى حضرت زردشت آن بزرگوار نیز سفری باین دیار فرمودند و با بعضی از انبیای بنی اسرائیل ملاقات نمودند این
وادی ایمن است و صحرای طور است و شعله نور است و مصدر انوار الهی است و معرض الطاف نامتناهی و تو زیارت آن
فائز گردیدی حال مراجعت نما و در نهایت خضوع و خشوع و خاکساری در الفت بین احبای الهی بکوش و بجوش شاید
محبتی جدید بمیان آید و سبب سرور قلب عبدالبهاء گردد

فقره‌ئی که از کتاب عهد مرقوم نموده بودی باید همیشه پیش چشم شماها منصوب باشد و دقت در معانی آن نمائید
اگر موفق بمضمون آن گردیم همان کفایتست بعضی از آثار مبارکه که محفل روحانی مناسب دانند طبعش جائز بجناب مهرعلی
از قبل من نهایت مهربانی ابلاغ دارید از خدا می‌خواهم که امور او را اصلاح فرماید تا آرزوی خویش رسد باحبای بمبئی و
احبای پونه تحیت و نهایت مهربانی برسان امیدم چنانست مهربان رستم از غم آزاد گردد و همدمش خرمن شیرزاد امیدوار شود و
نهایت آرزوی قلب الفت و محبت بین احباست امیدم چنانست که تو درین امر خیر بکوشی و علیک البهاء الابهی

عبدالبهاء عباس

۲۹ ذی حجه ۱۳۳۸

حیفا